

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exercitium Perfectionis, Et Virtutum Christianarum

In tres Partes distinctum

Rodríguez, Alonso

Coloniæ Agrippinæ, 1622

Elenchvs Capitvm Qvæ Primo Tomo Exercit. Alph. Rodriquez continentur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40072

ELENCHVS CAPITVM
QVÆ PRIMO TOMO
EXERCIT. ALPH. RODRIQUEZ
continentur.

TRACTATVS PRIMVS.

Quanti ea, quæ ad profectum nostrum spiritualement faciunt, æstimanda sint, & quantum ipsi erga eadem debeamus affici, ac de rebus nonnullis, quæ ad hoc nobis vsui futuræ sint.

CAPVT I.

Quantitates spirituales faciendæ sint, & æstimandæ.

pag. 4.

II. De affectu & desiderio, quo erga virtutem ac perfectionem ferri debemus. 8.

III. Ingens hoc profectus nostri desiderium, præstantissimum quoddam ad gratiam diuinam recipendam medium, & primaria dispositio est. 12.

IV. Quo quis magis & studiosius rebus spiritualibus se applicat, eod maiori erga easdem desiderio, & voluntate fertur. 14.

V. Euidens argumentum est, aliquem in Dei gratia esse, si ardenti quodam studio in perfectione sui crescere & proficere concupiscat. 17.

VI. Quo declaratur non proficere, deficere, non progredi, regredi esse. 18.

VII. Per multum ad perfectionem consequendam confert, hominem boni antea-cti obliuisci, & in id, quod adhuc sibi deest, oculos conicere. 21.

VIII. Perfectioni comparanda per multum confert, in res altas & eminentes oculos conicere. 25.

IX. Quanti referat parua magnificere, non

vero ea, vt parua paruipendere. pag. 30.

X. Alia quadam prægnans offertur ratio, ob quam permagni interest parua non negligere. 32.

XI. Qui profectui suo studere cupit, non eum in genere aggrediatur oportet, sed ad particularia descendat. Et quanti referat bona proposita, ac desideria, quæ à Deo illi immittuntur, opere ipso exequi. 35.

XII. Multum ad perfectionem assequendam conferet, nullum data opera, & deliberate defectum admittere, & in cepto feruore flaccescere. 37.

XIII. Alia tria media proponuntur, ad in virtutum studio proficiendum. 39.

XIV. Multum proficere volenti, conducit, si ita semper se gerat, vt primo gessit die, quo religionem est ingressus. 41.

XV. Non mediocriter ad profectum conferet, si seipsum vnusquisq; frequenter interroget: ad quid ad religionem venisti. 44.

XVI. Alia quadam adferuntur moriua, quæ nobis ad in spiritu proficiendum, & perfectionem assequendam auxilio futura sunt. 47.

XVII. De perseverantia, quam in virtutis via studio habere oportet, & quid ad eam comparanda nobis auxilio futurum sit. 50.

);(2 Aliud

XVIII. Aliud in virtute proficiendi medium suggeritur, ipsa videlicet exhortationes, & colloquia spiritalia, & quomodo ex iis fructum elicuiuri simus. 52.

TRACT. II.

De operum ordinariorum perfectione.

CAP. I.

- I**n eo perfectus & perfectio nostra sita, vt opera, qua ordinarie & quotidie agimus, bene perfecteque peragamus. 57.
- II. Multum nos ad perfectioni incumbendum animare debet, quod eam in re admodum facili Deus constituerit. 59.
- III. In quo operum nostrorum bonitas, ac perfectio consistat, & aliquot proponuntur media ad eadem vite ac bene agenda. 60.
- IV. Alia bene sua agendi ratio proponitur, ita scilicet illa agere, ac si aliud prater hoc, nobis agendum non esset. 63.
- V. Alius modus praescribitur, ita nimirum vnumquodque opus obire, perinde ac si id in vita nostra vltimum futurum esset. 64.
- VI. Aliud suggeritur opera sua bene faciendi medium, scilicet non nisi in diem praesentem intentionem figere, nec ulterius. 67.
- VII. Aliud proponitur medium, assuescere scilicet bene perfecteque sua munia obire. 69.
- VIII. Quantum religiosi intersit, in via virtutis non senescere, aut delassari. 71.
- IX. Quanti intersit Nouitios nouitatus sui tempus bene impendere, inque eo assuescere exercitia Religionis bene perfecteque obire. 73.

TRACT. III.

De rectitudine, & puritate intentionis, quam nostris in operibus habere debemus.

CAP. I.

- N**ostris in operibus vana gloria imprimi fugienda. 77.
- II. In quo malitia vitii huius vana gloria consistat. 79.
- III. De damno, quod vana gloria secum trahit. 80.
- IV. Vana gloria tentatio non solum inuadit eos, qui primum incipiunt, verum etiam eos, qui in virtute proficiunt. 82.
- V. Ante alios, ab hoc vana gloria vitio sibi maxime cauere debent illi, quibus ex officio proximis opitulari incumbit. 83.
- VI. Aliquot contra vanam gloriam remedia proponuntur. 85.
- VII. De bono fine & intentione, quam in operibus nostris habere debemus. 88.
- VIII. Declaratur, quomodo actiones nostras magna rectitudine & puritate intentionis facturi simus. 90.
- IX. Occupationes exteriores in causa sunt, cur aliquando distrahimur, & perire proficiamus, sed quod eas, non prout oportet, peragamus. 91.
- X. Quam fructuosum & vtile sit, eo, quo diximus modo, opera sua agere. 92.
- XI. Pluribus rectitudo & puritas intentionis, quam in operibus nostris habere debemus, declaratur. 94.
- XII. Aliqua proponuntur signa, e quibus colligatur, vtrum quis suae pure agat propter Deum, an vero seipsum in iis quarat. 97.
- XIII. Quomodo in rectitudine & puritate intentionis crescere & proficere debeamus. 99.
- XIV. De tribus perfectionis gradibus, per quos ad magnam intentionis puritatem & feruentem perfectumque Dei amorem ascendemus. 102.

TRACT

TRACT. IV.

De vnione & charitate fraterna.

CAP. I.

- D**E pretio, valore, & excellentia charitatis & vnionis fraternae. 105.
- II. Quam hac nobis vnio & charitas necessaria sit, & quaedam eius conseruanda media proponuntur. 108.
- III. Aliquot è S. Scriptura deprimuntur rationes, è quibus, quantopere ad charitatem & vnionem fraternam habendam obligemur, ostenditur. 113.
- IV. Qualis nostra cum fratribus vnio esse debeat. 115.
- V. In particulari iam ostenditur, quid vnio & charitas fraterna à nobis exigit, & quid eidem conseruanda conducatur. 117.
- VI. De alijs duabus rebus, quas charitas & vnio fraterna à nobis exigit. 119.
- VII. De alia quadam re, quam à nobis, charitas exigit, quaeq; ad eam conseruandam maximopere adiuuabit, scilicet fratres nostros magnificere, & magni nos eos facere exterius verbis & re ostendere, ac denique semper honorifice de iis loqui. 121.
- VIII. Cauendum quam maxime est, ne cui dicamus, talis tale quid de te dixit, si praesertim res sit, quae eum contristare, & mordere queat. 122.
- IX. Verba bona & leuia vnioni & charitati mutua seruanda permultum conserunt, quae vero talia non sunt, eidem destruenda seruiunt. 124.
- X. Cauenda esse verba mordacia, & scommatica, quae fratrem nostrum offendere, aut ad indignationem prouocare queant. 125.
- XI. Obstinate non esse contendendum, litigandum, contradicendum, reprehendendum, nec alia id genus oris vitia vsurpare. 126.

- XII. Quomodo, quibusq; veris charitatis fraterna officium exercendum sit. 129.
- XIII. Quid agendum, si quando aliqua nobis oboritur cum fratre indignationis & offensionis materia. 130.
- XIV. Tria proponuntur monita, tunc obseruanda, cum aliqua indignandi, offensionisq; nobis occasio offertur. 132.
- XV. De iudicijs temerarijs, in quo illorum malitia, & grauitas sita sit, declaratur. 135.
- XVI. Recensentur causa ac radices, è quibus temeraria iudicia pullulant, & eorundem remedia proponuntur. 137.
- XVII. Superiora exemplis varijs confirmantur. 140.
- XVIII. Alia vnionis & amicitiae non bona genera adferuntur. 143.
- XIX. De altero amicitiarum, & vnionum non bonarum genere. 145.
- XX. De tertia vnionis, & associationis specie, Religioni quae maxime inimica. 147.

TRACTATUS V.
De oratione.

CAP. I.

- D**E pretio, valore, & excellentia orationis. 154.
- II. Quam nobis oratio necessaria sit. 155.
- III. Plurimis Deo nominibus deuincti sumus, quod rem, hinc adeo quidem excellentem, illinc vero tam necessariam, ita nobis facilem reddiderit. 158.
- IV. Duo mentalis orationis genera proponuntur. 159.
- V. Duo hic orandi modi S. Scriptura verbis declarantur. 161.
- VI. Doctrina superior amplius declaratur. 164.
- VII. De oratione mentali ordinaria. 165.
- VIII. De necessitate meditationis. 167.
- IX. De

- IX. De magno quodam bono & fructu, quem
è meditatione elicere debemus, & ideo eam
faciendam esse, vt fructum ex ea aliquem
capiamus. 169.
- X. Alia adferuntur bona & commoda, qua
in meditatione includuntur. 72.
- XI. Quis modus in oratione seruandus, &
quis ex eadem colligendus sit fructus, o-
stenditur. 172.
- XII. Quanti referat voluntatis actibus &
affectibus iam excitatis insistere, & im-
morari. 174.
- XIII. Respondetur querela & expostulatio-
ni nonnullorum, dicentium, non posse se,
nec scire meditari, aut intellectu discurre-
re. 175.
- XIV. Duo praescribuntur monita, qua ad
bene orationem instituendam, & fructum
ex ea eliciendum magno nobis adiu-
mento futura sunt. 177.
- XV. Quomodo intelligendum, quod vna res
in oratione cordi habenda, & spectanda
sit, ea, inquam, qua maxime habebimus
opus, & tandem illi insistendum donec
eam obtineamus. 179.
- XVI. Quomodo inter orandum dudum vni
rei insistere poterimus, & traditur praxis
cuiusdam modi orandi imprimis utilis, vt
nimirum ad casus particulares descenda-
tur. 183.
- XVII. In ipsa mysteriorum consideratione
tractum etiam nobis procedendum est, ne-
que illa quidem superficialiter & obiter
percurrenda. Aliqua proponuntur media,
qua ad hoc vsui nobis erunt. 187.
- XVIII. Ostenditur clare per praxin, quo-
modo in nostra sit manu semper bonam o-
rationem instituire, & aliquem ex eadem
fructum capere. 189.
- XIX. Facilia aliquot suggeruntur media,
& modi, quibus adiutus homo bonam vi-
lemq; orationem instituet. pag. 192.
- XX. Satis nobis ea esse deb. t oratio, qua hac-
tenus proposita est, nec conquerendum est,
expostulandumve, quod ad aliam illam e-
minentiore nequeamus pertingere. 197.
- XXI. Qua sint causa, cur in oratione distra-
hamur, & qua distractionum curanda-
rum sint remedia. 199.
- XXII. Aliqua alia dantur media ad attente,
reuerenterq; in oratione versandum. 202.
- XXIII. Qua se consolari re queant illi, qui
in oratione à distract. omnibus inquietan-
tur. 205.
- XXIV. De tentatione ad somnum, vnde ea
proueniat, & eius curanda remedia sug-
geruntur. 206.
- XXV. Quanti referat extr. ordinaria ali-
qua tempora seligere, vt is amplius oratio-
ni insistamus. 206.
- XXVI. De fructu, quem ex his exercitiis
colligere debemus. 211.
- XXVII. Documenta proponuntur aliqua,
qua ad maiorem ex hisce fructum, collig-
endum conducant. 214.
- XXVIII. De electione sp. rituali, quantique
ea sit momenti, & al qua suggeruntur
eius bene fructuosaq; habenda memoria.
216.

TRACT. VI.

De praesentia D.E.I.

CAP. I.

- DE exercitiis huius praesentia, deq; ma-
gnis, qua eodem continentur bonis. 221.
- II. In quo hoc semper in Dei praesentia ver-
sandum exercitium situm sit. 224.
- III. De actibus voluntatis, in quibus exerci-
tium hoc potissimum consistit, & quomo-
do in ijs nos exercere debeamus. 227.
- IV. Exercitij huius praxis amplius declara-
tur, nec non quidam valde facilis, fructuo-
sus.

sus, multi amq; perfectionem includens in
presentia Dei ambulandi modus proponi-
tur. 229.

V. Ostenditur, in quibus hoc in Dei presentia
ambulandi, exercitium, ab aliis exercitijs
differat, & ijs praeceat. 230.

TRACT. VII.

De examine conscientiae.

CAP. I.

Quanti momenti sit ipsum conscientiae
examen. 232.

II. Quibus de rebus particulare sit examen
instituentum. 234.

III. Duo magni momenti praecepta assignan-
tur, ad in re, de qua examen particulare
instituentum sit, eligenda, non errandum. 236.

IV. Examen particulare super vna re sola in-
stituentum esse. 238.

V. Quomodo examen particulare iuxta sin-
gulas virtutum partes & gradus facien-
dum, & diuidendum sit. 239.

VI. Materia examinis particularis, non est
facile mutanda, & quamdiu ipsum de
vna eademq; materia instituentum sit. 244.

VII. Quomodo examen particulare institu-
endum. 246.

VIII. In examine nobis est praecipue in dolo-
re, & emendationis proposito, concipiendum
insistendum. 248.

IX. Perutile est, aliquas ad examen austeri-
tates ac poenitentias adiungere. 250.

X. De generali conscientiae examine. 252.

XI. Examen conscientiae efficax esse medium
ad reliqua omnia media, & documenta
spiritualia opere ipso exequenda, & ideo
nos in spiritu minime proficere, quod non
prout oportet, illud obeamus. 255.

TRACT. VIII.

De conformitate voluntatis no-
strae cum diuina.

CAP. I.

De primaria ad hoc fundamenta propo-
nantur. 257.

II. In quo secundum fundamentum amplius
ac deductius declaratur. 260.

III. De magnis bonis & commodis, quae huic
cum Deo voluntate conformitati inclu-
duntur. 26.

IV. Hac perfecta cum Dei voluntate confor-
mitas, quada est in terris beatitudo. 264.

V. In solo Deo plenum gaudium inuenitur,
proinde qui id in aliquolibet re collocat,
verum habere gaudium nequit. 267.

VI. In quo alia quadam ratione ostenditur,
ipsa cum Dei voluntate concordiam ve-
rum esse gaudij habendi medium. 269.

VII. De aliis bonis & commodis, in hac cum
Dei voluntate concordia sitis. 272.

VIII. Exemplum aliquot confirmatur, quan-
topere Deo hoc conformitatis voluntatis
nostrae cum illius voluntate exercitium
placeat, & quatenus in eo sita sit perfectio. 275.

IX. De aliquibus rebus, quae hoc conformitatis
cum Dei voluntate exercitium facile no-
bis & suae reddent. 276.

X. De paterna & particulari Dei erga nos
providentia, deq; filiali fiducia, qua nos in
eum confidere oportet. 278.

XI. Alia qua afferuntur loca, & exempla, e sa-
cris literis deprompta, quae nobis ad fami-
liarem & filialem hanc fiduciam in De-
um obtinendam vsui esse poterunt. 282.

XII. Quanta ut litatis & perfectionis sit, o-
rationem huic exercitio de conformanda
voluntate nostra cum diuina applicare &
esse nobis in eo ad particularia descenden-
dum, donec ad tertium conformitatis
gradum perueniamus. 287.

XIII. De indifferentia & conformitate cum
Dei voluntate, quam habere Religiosus de-
bet, ad in eam orbis partem proficiscen-
dum.

INDEX CAPITVM.

- dum, & habitandum, ad quam à superiore destinabitur. 290.
- XIV. De indifferentia & concordia cum Dei voluntate, quam in qualibet officio & munere, sibi à superiore iniuncto, habere religiosus debet. 294.
- XV. De conformitate, quam quoad donorum ac talentorum naturalium distributionem, cum Dei voluntate nos habere par est. 297.
- XVI. De conformitate cum voluntate Dei, quam in moribus, & in ualitudine preferre debemus. 301.
- XVII. Non tam est in medicis, aut medicamentis, quam in Deo fiducia nobis collocanda, nec in infirmitate solum, verum & in alijs omnibus rebus, in ea contingere solitis, nos cum illius voluntate conformemus oportet. 304.
- XVIII. Confirmantur superiora aliquot exemplis. 306.
- XIX. Quam tam in morte quam in vita nos preferre oporteat, cum Dei voluntate concordiam. 309.
- XX. Aliquot adferuntur rationes & motiua, ob qua licite, sancteque, mortem desiderare possumus. 311.
- XXI. In quo, qua dicta sunt, nonnulli confirmantur exemplis. 315.
- XXII. Quam cum Dei voluntate conformes & concordēs esse debeamus in generalibus, quas nobis immittit, calamitatibus & malis. 318.
- XXIII. Aptum quoddam suggeritur medium, ad labores & aduersa, qua Dominus nobis immittit, tam particularia, quam generalia, bene & magna animi conformitate ferenda, quod est peccata nostra agnoscere & ob ea dolere. 320.
- XXIV. De ea quam in ariditate & desolationibus in oratione, cum Dei voluntate nos habere oportet, conformitate, & quid ariditatis, & desolationis nomine intelligamus. 323.
- XXV. In quo respondetur querela eorum, qui hasce spiritus ariditates & desolationes in oratione sentiunt. 326.
- XXVI. Quomodo ariditatem & desolationes in bonam quandam & ut dem orationem conuertere possimus. 328.
- XXVII. Alia rationes ad nos in ariditatibus & desolationibus, quas in oratione sentiemus, consolandos, nosque cum Dei voluntate conformandos conducentes afferuntur. 329.
- XXVIII. Magna demonis illatio, & tentatio est, ideo orationis studium omittere, quod eam, quam diximus, desolationem & ariditatem in ea experiamur. 331.
- XXIX. In quo, id quod mox dictum est, exemplis confirmatur. 333.
- XXX. Quomodo in reliquarum virtutum ac donorum, supernaturalium distributione Dei nos voluntati conformari oporteat. 335.
- XXXI. De conformitate cum voluntate Dei, quam in bonis gloria nos habere oportet. 337.
- XXXII. De conformitate, unione & perfecto amore erga Deum, & quomodo in hoc nos exercitio exercere debeamus. 339.
- XXXIII. Quam hoc exercitium in sacra Scriptura serio nobis commendatur, & crebro inculcatum sit. 341.

FINIS INDICIS.

OMNI.